Klaipėdos apylinkės teismo sprendimas

2014-05-07, bylos Nr. 2-264-867/2014

Teismas: Klaipėdos apylinkės teismas
Dokumentas: Sprendimas
Data: 2014-05-07
Bylos Nr.: 2-264-867/2014
Teisminio proceso Nr.: 2-24-3-02011-2013-1
Bylos rūšis: civilinė byla

Civilinė byla Nr. 2-264-867/2014
Teisminio proceso Nr. 2-24-3-02011-2013-1
Procesinio sprendimo kategorija: (S) 42.10; 116.4.

KLAIPĖDOS RAJONO APYLINKĖS TEISMAS
SPRENDIMAS
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU
2014 m. gegužės 7 d.
Gargždai

Klaipėdos rajono apylinkės teismo teisėja Inga Sakalauskaitė, sekretoriaujant Janinai Skuodienei, dalyvaujant ieškovo UAB „K. S. universitetas“ advokatei K. P., atsakovui D. R., jo atstovui advokatui Gediminui Lukauskui, viešame teismo posėdyje išnagrinėjo civilinę bylą pagal UAB „K. S. universitetas“ ieškinį atsakovui D. R. dėl skolos priteisimo ir atsakovo D. R. priešieškinį ieškovui UAB „K. S. universitetas“ dėl sutarties pripažinimo negaliojančia ir

Aprašomoji dalis

nustatė:

ieškovas ieškiniu pareiškė reikalavimą priteisti iš atsakovo 13400,00 Lt skolos, 5 procentų dydžio procesines palūkanas nuo priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas. Reikalavimo pagrindu nurodė aplinkybes, kad 2007-08-31 su atsakovu sudarė studijų sutartį, pagal kurią ieškovas įsipareigojo garantuoti studijų kokybę ir suteikti studentui išsilavinimą, o atsakovas sąžiningai vykdyti studijų programą ir kitas sutartyje numatytas sąlygas. 2011-12-03 prorektoriaus įsakymu atsakovas buvo pašalintas iš studentų sąrašų dėl įsiskolinimo. Remiantis sutarties 19, 20 punktais, 2011-12-03 prorektoriaus įsakymu, pateikta buhalterine suvestine, atsakovo skola sudaro 13400,00 Lt.

Ieškinio reikalavimo įvykdymo užtikrinimui 2013-11-19 teismo nutartimi taikytos laikinosios apsaugos priemonės – atsakovui priklausančio turto areštas (b.l. 21-22).

Atsakovas pateikė atsiliepimą į ieškinį, kuriame nurodė, kad su ieškiniu nesutinka, prašė jo netenkinti, nesutikimo motyvus nurodė šiuos: 2007-08-31 sudarė sutartį su VšĮ Vilniaus verslo akademija, o ieškovas nepateikė jokių įrodymų, kad jis perėmė šios įmonės teises ir pareigas. Sudaryta sutartis numatė, kad studentas turi teisę studijuoti tik sumokėjęs mokestį už studijas, sutartis galioja tik vienerius metus. Atsakovas pasirašydamas sutartį sumokėjo 2000,00 Lt. Iš sutarties sąlygų seka, kad atsakovas sumokėjęs dalį už 1 semestro studijas, į 2-ojo semestro studijas negalėjo pretenduoti, nes studijų sutartis tampa nebegaliojanti. Atsakovas negavo nei žodinių, nei rašytinių įspėjimų dėl mokesčio už studijas, nors ieškovas pagal studijų sąlygas turėjo teisę

vienašališkai nutraukti sutartį ir išbraukti atsakovą iš studentų sąrašų (b.l. 34-35).

Atsakovas taip pat pateikė priešieškinį, kuriuo pareiškė reikalavimą 2007-08-31 studijų sutartį Nr. 07/2-04 Nr. 31 pripažinti negaliojančia nuo 2008-08-31; priteisti iš ieškovo visas bylinėjimosi išlaidas. Reikalavimo pagrindu nurodė aplinkybes, kad pasirašydamas sutartį atsakovas sumokėjo 2000,00 Lt, t.y. už pusę semestro kainos, todėl pagal sutarties sąlygas sutartis galioja iki 2008-08-31 (sutarties 26p.). Nurodo, kad mokymo institucija, veikdama kaip verslininkas, sudarydamas sutartį nenumatė jos nutraukimo ir negaliojimo tvarkos, o sutarties 26 punktas nustato sutarties galiojimą, t.y. sutartis galioja vienerius metus. Studentui įmokėjus mokestį už studijas iki egzaminų sesijos arba mokslo metų pradžios, sutartis laikoma galiojančia kitiems studijų metams. Šiai dienai atsakovas, kaip vartotojas, neturi jokio rezultato, neturi nei akademinės pažymos apie išklausytas disciplinas, nei baigiamojo mokslo diplomo ir iki pat 2011-04-11 neturėjo jokios informacijos apie įsiskolinimą. Atvykęs į egzaminus, atsakovas galėjo laikyti egzaminus, gauti įvertinimą. Atsakovas atkreipė dėmesį, kad ieškovas, negavęs įmokos iš atsakovo, 2011-04-11 priėmė įsakymą dėl akademinių atostogų suteikimo atsakovui. Mano, kad yra pažeistos jo, kaip vartotojo teisės, nes mokymo institucija dėl savo neapdairumo ir neveiklumo vienašališkai nenutraukė sutarties su atsakovu, neinformavo jo apie įsiskolinimą (b.l. 89-90).

Ieškovas pateikė atsiliepimą į priešieškinį, kuriame nurodė, kad su priešieškiniu nesutinka, prašė jį atmesti, nesutikimo motyvus nurodė šiuos: pirma, sutarties 11.3 punkte yra numatyta sutarties pabaiga; antra, žiniaraščiai apie atsakovo išlaikytus egzaminus ir įskaitas yra objektyvūs įrodymai, patvirtinantys, jog atsakovas 2007-08-31 sudaręs sutartį su ieškovu, naudojosi ieškovo teikiamomis paslaugomis; trečia, ieškovas prašo priteisti skolą tik už tą laikotarpį, už kurį atsakovas faktiškai naudojosi ieškovo teikiamomis paslaugomis, t.y. nuo sutarties sudarymo iki 2011-04-06; ketvirta, atsakovas sumokėjo už studijas 2000,00 Lt, tokiu būdu laisva valia sutiko naudotis ieškovo teikiamomis paslaugomis ir įsipareigojo už suteiktas paslaugas sumokėti (b.l. 103-104).

Teismo posėdžio metu ieškovo atstovė ieškinį palaikė, prašė jį tenkinti ieškinyje nurodytais motyvais, su priešieškiniu nesutiko, prašė jį atmesti. Papildomai paaiškino, kad atsakovas nuo sutarties sudarymo iki 2011-04-06 naudojosi teikiamomis paslaugomis, tačiau už mokslus nesusimokėjo, buvo padaryta tik viena 2000,00 Lt įmoka, o įsiskolinimas sudaro 13400,00 Lt. Mano, kad aiškinant ginčo sutartį reikėtų vadovautis ir bendrosiomis prievolių ir sutarčių teisės nuostatomis, kurios šalis įpareigoja elgtis sąžiningai. Atsakovas nepateikė raštiško prašymo dėl sutarties nutraukimo, jis sumokėjo įmoką už studijas ir tokiu būdu išreiškė valią naudotis ieškovo teikiamomis paslaugomis, o tuo pačiu ir įsipareigojimą sumokėti už gautas paslaugas, tokia atsakovo prievolė yra numatyta LR CK 6.716str. 1d. Nurodė, kad atsakovas aplaidžiai žiūrėjo į studijas, jis pažeidė Mokslo ir studijų įstatymo 55 str. 3 d. ir tarp šalių sudarytos sutarties 12.1 punktą. Sutartis su atsakovu nebuvo nutraukta, nes nebuvo atsakovo prašymo, o apie susidariusį įsiskolinimą neinformavo atsakovo, nes nenorėjo daryti studentui spaudimo, pasitikėjo juo ir tikėjosi, jog bus sumokėta už studijas.

Atsakovas teismo posėdžio metu su ieškiniu nesutiko, prašė jį atmesti, priešieškinį palaikė, prašė jį tenkinti. Paaiškino, kad jis pradėjo mokytis Klaipėdoje, tai buvo Vilniaus verslo teisės akademija. Pirmus metus už mokslą sumokėjo 2000,00 Lt, o likusią sumą ketino sumokėti prieš gaudamas diplomą. Klaipėdoje jis studijavo apie trejus metus, po to nuvykęs į Vilnių sužinojo, kad jam už mokslus teks mokėti 23000,00 Lt. Paaiškino, kad sutartyje kaina buvo numatyta, tačiau žodžiu Stašys jam buvo pažadėjęs, jog studentams iš kolegijos už studijas reikės sumokėti tik 7000,00 Lt. Apie įsiskolinimą jam nei raštu, nei žodžiu niekas nepranešė, neparagino susimokėti. Patvirtino, kad jis iki 2011-04-06 laikė egzaminus ir įskaitas, nes tikėjosi, jog už mokslą reikės mokėti 7000,00 Lt, tačiau vėliau sužinojęs, kad už mokslus reikia sumokėti 23000,00 Lt, jis valstybinių egzaminų nebelaikė, nes neturi galimybės sumokėti tokios sumos. Šiuo metu jis dirba kelių darbininku, turi šeimą.

Motyvuojamoji dalis

Ieškinys tenkintinas, priešieškinis atmestinas.

Iš byloje esančių rašytinių įrodymų nustatytos faktinės bylos aplinkybės, kad atsakovas 2007-08-01 užpildė prašymą leisti jam dalyvauti stojimo į Vilniaus verslo teisės akademiją konkurse į neakivaizdines studijas (b.l. 6-7). 2007-08-31 tarp ieškovo (sutarties sudarymo metu ieškovo pavadinimas buvo VšĮ Vilniaus verslo teisės akademija) (b.l. 46-51) ir atsakovo buvo sudaryta studijų sutartis Nr.07/2-04 Nr. 31, pagal kurią ieškovas įsipareigojo sudaryti būtinas sąlygas vykdyti studijų programą, užtikrinti studijų kokybę ir suteikti studentui išsilavinimą, atitinkantį studijų programą, o atsakovas įsipareigojo vykdyti studijų programą ir visas joje numatytas užduotis, nustatytais sutartyje terminais ir dydžiais mokėti už studijas (6, 7, 12.1, 12.3 punktai) (b.l. 8-9). Sutarties 19, 20 punktuose įtvirtinta, kad mokestis už vienerių metų studijas (du semestrus) yra 4400,00 Lt neakivaizdine studijų forma. Mokestis gali būti mokamas vieną arba du kartus per metus, sumokant vieną arba pusę metinio mokesčio iki semestro (mokslo metų) pradžios. Atskiru šalių sutarimu mokestis už mokslą gali būti mokamas dalimis sutartyje numatyta tvarka bei kita tvarka. Sutarties 26 punkte numatyta, kad sutartis galioja vienerius metus. Studentui įmokėjus sutartimi mokestį už studijas iki egzaminų sesijos arba mokslo metų pradžios, sutartis laikoma galiojančia kitiems studijų metams. Ieškovo rektoriaus 2007-08-25 įsakymu atsakovas priimtas studijuoti neakivaizdiniame skyriuje (b.l. 11-12). Pateikta buhalterinė pažyma patvirtina, kad 2008-01-03 atsakovas už studijas sumokėjo 2000,00 Lt (b.l. 16). 2011-04-11 atsakovui pateikus raštišką prašymą dėl akademinių atostogų suteikimo, 2011-04-11 įsakymu atsakovui suteiktos akademinės atostogos laikotarpiui nuo 2011-04-11 iki 2012-04-11 (b.l. 13, 14), o 2011-12-03 įsakymu atsakovas pašalintas iš studentų sąrašų (b.l. 15). Pateikti žiniaraščiai, egzamino/įskaitos lapai patvirtina, kad atsakovas nuo 2008-01-13 iki 2011-04-06 pas ieškovą laikė įskaitas ir egzaminus (b.l. 52-85). Ieškovo paskaičiavimu atsakovas yra skolingas 13400,00Lt (b.l. 16).

Pagal bendrąją įrodinėjimo pareigos paskirstymą reglamentuojančią taisyklę šalys turi įrodyti aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus (LR CPK 178str.), o teismas, vadovaudamasis laisvo įrodymų vertinimo principu, visos šios informacijos įrodomąją vertę nustato vadovaudamasis savo vidiniu įsitikinimu, pagrįstu visapusišku ir objektyviu visų bylos aplinkybių išnagrinėjimu. Teismas gali daryti išvadą apie tam tikrų aplinkybių (faktų) buvimą tada, kai byloje esantys įrodymai leidžia labiau tikėti, kad tos aplinkybės (faktai) buvo, negu kad jų nebuvo.

Ieškovas reiškia reikalavimą tarp šalių sudarytos 2007-08-31 studijų sutarties pagrindu, ieškovas reikalavimą grindžia tuo, kad atsakovui nuo 2008m. iki 2011-04-06 buvo teikiamos studijų paslaugos, t.y. atsakovas laikė egzaminus ir įskaitas, tačiau už studijas nemokėjo ir jo įsiskolinimas sudaro 13400,00 Lt. Atsakovas su reikalavimu nesutinka, teigdamas, kad pagal sutarties sąlygas atsakovas nesumokėjęs už pirmą semestrą, todėl jis negalėjo laikyti egzaminų ir įskaitų antrame semestre, jam nesumokėjus už mokslus, ieškovas negalėjo suteikti jam akademinių atostogų, be to, atsakovui nei žodžiu, nei raštu nebuvo pranešta apie susidariusį įsiskolinimą ir pašalinimą iš studentų sąrašų, todėl prašo 2007-08-31 studijų sutartį Nr. 07/2-04 Nr. 31 pripažinti negaliojančia nuo 2008-08-31.

Šalių sudaryta Studijų sutartis kvalifikuotina kaip paslaugų sutartis (CK XXXV skyrius), nes šia sutartimi viena šalis – ieškovas (paslaugos teikėjas) įsipareigojo sudaryti studentui sąlygas vykdyti studijų programą, atitinkančią studijuojamos krypties turinį, pobūdį ir praktinio taikymo galimybes, užtikrinti dėstomos studijų programos kokybę ir sudaryti studentui sąlygas įgyti atitinkamos krypties išsilavinimą, o studentui visiškai įvykdžius studijų programą – išduoti aukštojo neuniversitetinio mokslo diplomą, t. y. suteikti tam tikras nematerialaus pobūdžio (intelektines) paslaugas, nesusijusias su materialaus objekto sukūrimu, o kita šalis – atsakovė (paslaugos gavėjas, klientas) įsipareigojo vykdyti studijų programoje numatytas užduotis, laiku mokėti mokestį už studijas,

t. y. atsiskaityti už suteiktas paslaugas; šalių nesaisto darbo ar kitokie pavaldumo (subordinacijos) santykiai (LR CK 6.716str. 1d., 2d.).

Iš CK nuostatų, reglamentuojančių atlygintinių paslaugų teikimą, darytina išvada, kad vienas paslaugų sutarčių ypatumų yra tas, jog paslaugos teikėjo ir kliento santykiai grindžiami pasitikėjimu. Tokia išvada kyla iš to, kad paslaugos teikėjas paprastai yra profesionalas, veikiantis srityje, kurią gerai išmano ir kurios klientas negali visiškai kontroliuoti. Toks santykių pobūdis lemia paslaugos teikėjo pareigą veikti kliento interesais. LR CK 6.718str. 1d. nustatytas bendrasis kriterijus, kuriuo visada privalo vadovautis paslaugų teikėjas: teikdamas paslaugas jis privalo veikti sąžiningai ir protingai, kad tai labiausiai atitiktų kliento interesus. Taigi įstatyme įtvirtintas kliento interesų prioriteto principas. Paslaugų teikėjas, kurio interesai dėl jo turimų žinių ir patirties yra apsaugoti geriau nei kliento, visada turi teikti pirmumą kliento interesams, veikti jo naudai. Į šiuos paslaugų sutarties ypatumus būtina atsižvelgti sprendžiant dėl paslaugų sutarties nutraukimo sąlygų ir jų vykdymo. Be to, taip pat būtina vadovautis bendrosiomis prievolių ir sutarčių teisės nuostatomis, įpareigojančiomis sutartinių teisinių santykių dalyvius elgtis sąžiningai, vykdant prievoles bendradarbiauti ir kooperuotis su kita šalimi (LR CK 6.38, 6.158, 6.200 str.).

Atsakovas teismo posėdžio metu pripažino, kad jis pats nieko neverčiamas pasirašė sutartį, pasirašant jį tenkino sutarties sąlygos ir jam buvo žinoma sutarties sąlyga, kad už mokslo metus reikės mokėti 4400,00Lt, nes kaip patvirtino atsakovas jis norėjo įgyti teisinį išsilavinimą. Atsakovo nurodytos aplinkybės, kad jis sudarydamas sutartį žodžiu susitarė, kad visos studijos jam kainuos tik 7000,00 Lt atmestinos kaip nepagrįstos, nes šioms aplinkybėms pagrįsti atsakovas nepateikė jokių rašytinių įrodymų, o byloje esanti šalių pasirašytas sutartis patvirtina, kad šalys tarpusavio susitarimu susitarė, kad už studijas bus mokama 4400,00Lt suma už vienerių metų studijas. Atsakovas taip pat nepateikė jokių rašytinių įrodymų, patvirtinančių, kad jam turėjo būti sudaryta speciali sutrumpinta mokymosi programa, tai yra, kad jam turėjo būti užskaityti kai kurie jo turimi ankstesnėje mokymosi įstaigoje (kolegijoje) laikyti dalykai. Šalių sudarytoje sutartyje šios sąlygos taip pat neaptartos, todėl darytina išvada, kad atsakovas šios aplinkybės neįrodė ir pripažintina, kad jis turėjo studijuoti bendra tvarka neakivaizdinėse studijose kaip numatyta tarp šalių sudarytoje sutartyje. Atsakovas bylos nagrinėjimo metu pripažino, kad jis studijavo, tai yra laikė įskaitas ir egzaminus pas ieškovą nuo 2008m. iki 2011m. balandžio 1d., tai yra iki to laiko kai jam buvo suteiktos akademinės atostogos ir, kad jo tikslas buvo įgyti teisinį išsilavinimą. Tai, kad atsakovas mokėsi pas ieškovą, tai yra naudojosi ieškovo teikiamomis paslaugomis patvirtina ir ieškovo pateikti žiniaraščiai, iš kurių matyti, kad atsakovas laikė egzaminus ir įskaitas (b.l. 52-77) bei egzamino/įskaitos skolos lapeliai (b.l. 78-84). Nors atsakovas teismo posėdžio metu nurodė, kad studijos jo netenkino, nes atsakovo teigimu egzaminus ir įskaitas galėjo laikyti bet kas i šgatvės atėjęs ir vertinimas buvo aiškus iš anksto, tačiau pats pripažino, kad jis vis tiek laikė egzaminus ir įskaitas ir pats dėl studijų kokybės ar jų tvarkos jokių pretenzijų ieškovui nėra rašęs, be to, pats pripažino, kad jei jo studijos būtų kainavusios 7000,00Lt, jis likusius pinigus už visas studijas būtų sumokėjęs prieš gaunant diplomą, o kai sužinojo, kad jam teks mokėti daugiau jis nutarė nebestudijuoti.

Lietuvos Respublikos CK 6.162 str. numato, kad sutartis sudaroma pateikiant pasiūlymą ir priimant pasiūlymą arba kitais šalių susitarimą pakankamai įrodančiais veiksmais. Šalių pasirašyta studijų sutartis patvirtina, kad šalys laisva valia susitarė ne tik dėl esminių sutarties sąlygų. Teismo posėdžio metu atsakovas pripažino, kad jo niekas nevertė ir neagitavo sudaryti studijų sutarties su ieškovu, jis pats priėmė tokį sprendimą.

Sutartinių santykių teisinio kvalifikavimo ir sutarčių aiškinimo taisyklės reglamentuotos Lietuvos Respublikos CK 6.193–6.195 straipsniuose. Esant ginčui dėl sutarties galiojimo, rūšies, vienos ar kitos sąlygos tikrosios prasmės, sutartis turi būti aiškinama nustatant tikruosius sutarties šalių ketinimus, atsižvelgiant į sutarties sąlygų tarpusavio ryšį, sutarties esmę, tikslą, jos sudarymo aplinkybes, į šalių derybas dėl sutarties sudarymo, šalių elgesį po sutarties sudarymo ir kitas reikšmingas aplinkybes. Tokiam ginčui išspręsti reikšmingas tikrųjų

sutarties šalių ketinimų ir sutartimi siekiamo tikslo nustatymas. Sutarties sudarymo priežastis paprastai yra ją sudarančių asmenų poreikiai ir interesai, kurie formuoja vidinę sutarties dalyvių valią (ketinimus) ir nulemia jos teisinį tikslą bei pobūdį. CK 6.193 straipsnio 5 dalyje nustatyta bendroji taisyklė, kad sutarties aiškinimui svarbu ir faktinės aplinkybės, susijusios su sutarties sudarymu, vykdymu, kitokiais šalių veiksmais, nes faktiniai šalių veiksmai reikšmingi siekiant nustatyti tikruosius šalių ketinimus. Pagal Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartyse pateiktus išaiškinimus, tais atvejais, kai ginčo šalių sudaryta sutartis kvalifikuojama kaip kylanti iš vartojimo teisinių santykių, bylą nagrinėjantis teismas visais atvejais sutarties sąlygas ex officio turi įvertinti pagal CK 6.188 straipsnyje įtvirtintus sąžiningumo kriterijus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2009 m. birželio 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-256/2009; 2011 m. birželio 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-272/2011). Nesąžiningų vartojimo sutarties sąlygų instituto esmė – tokių sąlygų neprivalomumas vartotojui; nesąžiningomis pripažintos vartojimo sutarties sąlygos negalioja nuo sutarties sudarymo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. gegužės 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-258/2012).

Teismo vertinimu, atsakovo elgesys po sutarties sudarymo, tai yra įskaitų bei egzaminų laikymas, nors jis ir nebuvo sumokėjęs už studijas kaip numatyta sutarties sąlygose, patvirtino, kad jis norėjo įgyti išsilavinimą, tai yra gauti ieškovės teikiamas paslaugas. Tokiais savo konkliudentiniais veiksmais atsakovas ieškovui parodė, kad jis tęsia studijas, o tai, kad ieškovas nenutraukė sutarties dėl to, kad atsakovas laiku neapmokėjo už suteiktas paslaugas ir atsakovui suteikė galimybę studijuoti, nėra pagrindo pripažinti, kad ieškovas neturi teisės reikalauti iš atsakovo priteisti už atsakovui suteiktas paslaugas ar pripažinti, kad šalių sutartis pažeidžia atsakovo kaip vartotojo teises. Tai, kad sutartis tarp šalių buvo vykdoma iki 2011m. patvirtina ir paties atsakovo rašytas prašymas dėl akademinių atostogų suteikimo, jau tuo metu atsakovas sužinojęs, kad iš jo prašoma susimokėti už studijas jis būdamas atydus ir protingas bei apdairus ir atsakingas asmuo turėjo teisę prašyti nutraukti sutartį su ieškovu, tačiau to nepadarė. Teismas atmeta kaip nepagrįstus atsakovo argumentus, kad tarp šalių sudarytoje sutartyje nebuvo numatyta galimybė nutraukti šalių sutarties, nes tai paneigia šalių sudarytos sutarties 11.3p.

Lietuvos Respublikos CK 6.38str. numato, kad prievolės turi būti vykdomos sąžiningai, tinkamai bei nustatytais terminais pagal įstatymų ar sutarties nurodymus, o kai tokių nurodymų nėra, - vadovaujantis protingumo kriterijais. Jeigu šalis nevykdo savo piniginės prievolės, kita šalis turi teisę reikalauti, kad prievolė būtų įvykdyta natūra (Lietuvos Respublikos CK 6.213 str. 1 d.).

Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad ieškovo ir atsakovo sutartis nutrūko po to, kai ieškovo sprendimu atsakovas buvo pašalintas iš ieškovo mokymosi įstaigos už tai, kad nevykdė sutarties sąlygų, tai yra 2011-12-03 (b.l. 15). Sutarties nutraukimas atleidžia abi šalis nuo sutarties vykdymo, tačiau nepanaikina teisės reikalauti atlyginti nuostolius, atsiradusius dėl sutarties nevykdymo, ir netesybas (Lietuvos Respublikos CK 6.2221 str. 1, 2 d.). Be to, Lietuvos Respublikos CK 6.222str. numato, kad kai sutartis nutraukta, šalis gali reikalauti grąžinti jai viską, ką ji yra perdavusi kitai šaliai vykdydama sutartį, jeigu ji tuo pat metu grąžina kitai šaliai visa tai, ką buvo iš pastarosios gavusi. Kai grąžinimas natūra neįmanomas ar šalims nepriimtinas dėl sutarties dalyko pasikeitimo, atlyginama pagal to, kas buvo gauta, vertę pinigais, jeigu toks atlyginimas neprieštarauja protingumo, sąžiningumo ir teisingumo kriterijaus. Byloje nustatyta, kad atsakovas nuo 2008m. iki 2011-12-03 buvo ieškovo mokymosi įstaigos studentas ir mokėsi iki 2011-04-01, tai yra iki jam buvo suteiktos akademinės atsostogos, tačiau sutartyje nustatytais terminais jis nemokėjo mokesčių už studijas, iki atsakovo pašalinimo iš ieškovo studentų, tai yra iki 2011-12-03 atsakovas turėjo galimybę naudotis ir naudojosi ieškovo teikiamomis paslaugomis –laikė įskaitas, egzaminus, todėl už šį laikotarpį ieškovas turi teisę reikalauti atlyginimo už suteiktas paslaugas, todėl ieškovui iš atsakovo yra pagrindas priteisti 13400,00Lt dydžio mokestį už studijas. Įvertinus byloje esančius rašytinius įrodymus, atsakovo teismo posėdžio metu duotus paaiškinimus, šalių elgesį po šalių

sutarties sudarymo bei susipažinus su ginčo sutarties nuostatomis, teismas daro išvadą, kad nėra pagrindo pripažinti, kad tarp šalių sudaryta sutartis kaip nors pažeistų atsakovo interesus, ar būtų pažeistos Lietuvos Respublikos CK 6.188str. nuostatos, kurių pagrindu būtų galima pripažinti sutarties sąlygas negaliojančioimos, todėl atsakovo priešieškinys atmestinas kaip nepagrįstas.

Kadangi atsakovas pažeidė prievolę, ieškovui iš atsakovo yra pagrindas priteisti 5 procentų dydžio metines palūkanas už priteistą 13400,00 Lt sumą nuo bylos iškėlimo teisme dienos, tai yra nuo 2013-11-19 iki teismo sprendimo visiško įvykdymo (LR CK 6.37str. 2d., 6.210str. 2d.).

Sprendimą įvykdžius panaikinti atsakovo turtui, 2013-11-19 nutarties Nr. 2-2431-867/2013 pagrindu taikytas laikinąsias apsaugos priemones, pranešimas apie turto arešto akto įregistravimą turto areštų registre Nr.TA2-13-150599 (LR CPK 150str.).

Ieškinį tenkinus visiškai iš atsakovo yra pagrindas priteisti ieškovo turėtas bylinėjimosi išlaidas. Ieškovas pateikdamas ieškinį sumokėjo 302,00Lt žyminį mokestį, pateikė rašytinius įrodymus dėl 363,00Lt išlaidų už teisines paslaugas ruošiant ieškinį (b.l. 5, 17-20) bei 1200,00Lt atstovavimo išlaidų (b.l. 112-114), viso 1865,00Lt bylinėjimosi išlaidų (LR CPK 93str. 1d.).

Iš atsakovo taip pat priteisina 21,00 Lt išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu, valstybei (LR CPK 92str.).

Rezoliucinė dalis

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos CPK 259-260 straipsniais, teismas,

nusprendžia:

ieškinį tenkinti visiškai, priešieškinį atmesti.

Priteisti iš atsakovo D. R., a.k(duomenys neskelbtini) gyv. (duomenys neskelbtini), Klaipėdos r., 13400,00 Lt (trylikos tūkstančių keturių šimtų litų) skolą, 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo priteistos 13400,00Lt sumos nuo bylos iškėlimo teisme dienos, tai yra nuo 2013-11-19 iki visiško teismo sprendimo įvykdymo ir 1865,00 Lt (vieną tūkstantį aštuonis šimtus šešiasdešimt penkis litus) bylinėjimosi išlaidų ieškovui UAB „K. S. universitetas“, į.k. 111968775, Kauno g. 34, Vilnius.

Priteisti iš atsakovo D. R. 21,00 Lt (dvidešimt vieną litą) išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu, valstybei. Valstybės naudai priteistos išlaidos turi būti sumokėtos į Valstybinės mokesčių inspekcijos biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą, įmokos kodas 5660. Įmokos mokėjimo kvitą apie sumokėtas pašto išlaidas valstybei yra būtina pateikti teismui.

Sprendimą įvykdžius panaikinti atsakovo D. R. turtui, 2013-11-19 nutarties pagrindu taikytas laikinąsias apsaugos priemones, pranešimas apie turto arešto akto įregistravimą turto areštų registre Nr.TA2-13-150599.

Sprendimas per 30 dienų apeliaciniu skundu gali būti skundžiamas Klaipėdos apygardos teismui per Klaipėdos rajono apylinkės teismą.

Teisėja Inga Sakalauskaitė